

وزارت امور اقتصادی و دارایی

سازمان امور مالیاتی کشور

صفحه نخستچند رسانه ایقوانینمعرفی سازمانارتباط با مامیز خدمت الکترونیک

بخشنامه: 210/226

18 اسفند 1402
Friday, March 8, 2024
1445 شعبان 1445

تاریخ سند: 1390/01/15
شماره سند: 210/226
کد سند: م/168/1389/002
وضعیت سند: -
امضا کننده: معاونت فنی حقوقی (امیر حسن علی حکیم)

بازگشت به ماده قانونی

سایر بخشنامه ها

*معافیت مالیات حقوق اتباع خارجی در مورد کشورهایی که قرارداد اجتناب از اخذ مالیات مضاعف دارند

*قانون موافقتنامه اجتناب از اخذ مالیات مضاعف در مورد مالیات بردرآمد بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری تونس

بخشنامه در خصوص قانون موافقتنامه اجتناب از اخذ مالیات مضاعف و جلوگیری از فرار مالی

*بخشنامه در خصوص ایجاد مرکز منطقه ای داری در تهران

موافقتنامه اجتناب از اخذ مالیات مضاعف و تبادل اطلاعات در مورد مالیاتهای بردرآمد و سرمایه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری ازبکستان

*قانون موافقت نامه بازرگانان دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری جیبوتی

اصلاح قانون اجتناب از اخذ مالیات مضاعف ارمنستان

بخشنامه در خصوص تاثیر انعقاد موافقتنامه اجتناب از اخذ مالیات مضاعف به خصوص به لحاظ مالیاتی و اقتصادی

قانون موافقتنامه اجتناب از اخذ مالیات مضاعف در مورد مالیات های بردرآمد و سرمایه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و شورای فدرال سوئیس

*قانون موافقتنامه اجتناب از اخذ مالیات مضاعف و تبادل اطلاعات در مورد مالیاتهای بر درآمد بین دولت جمهوری اسلامی ایران و

لازم الاجراء شدن قانون موافقتنامه اجتناب از اخذ مالیات مضاعف در مورد مالیاتهای بر درآمد و سرمایه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت کویت از تاریخ 23/11/1389 خورشیدی.

شماره: 226/210
تاریخ: 15/01/1390
پیوست: دارد

سامانه رسیدگی به شکایات
(موضوع ماده 25 قانون ارتقای سلامت اداری و مبارزه با فساد)

سامانه دریافت گزارش فرار مالیاتی

بخشنامه				کد:
002	89	168	م	

مخاطبین	ادارات کل امور مالیاتی
موضوع	لازم الاجراء شدن قانون موافقتنامه اجتناب از اخذ مالیات مضاعف در مورد مالیاتهای بر درآمد و سرمایه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت کویت از تاریخ 23/11/1389 خورشیدی.
قانون موافقتنامه اجتناب از اخذ مالیات مضاعف در مورد مالیاتهای بر درآمد و سرمایه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت کویت که از تاریخ 23/11/1389 (مطابق با 12/2/2011 میلادی) به طور همزمان در هر دو کشور لازم الاجراء گردیده و مقررات آن در جمهوری اسلامی ایران در خصوص مالیاتهای بر درآمد حاصل یا سرمایه تملک شده در هر سال مالی که از اول فروردین 1390 (مطابق با 21/3/2011 میلادی) یا بعد از آن آغاز می گردد و در مورد کویت در خصوص درآمد حاصله یا سرمایه تملک شده در هر سال مالی که از اول ژانویه 2012 میلادی برابر با 11 دیماه 1390 هجری شمسی) یا بعد از آن شروع می شود، نافذ می باشد، جهت اجرا و اقدام لازم ارسال می گردد.	
مقتضی است به کلیه واحدهای مالیاتی تابعه آن اداره کل ابلاغ فرمایید که مفاد قانون موصوف را نسبت به عملکرد سالهای مالی بعد از لازم الاجراء شدن این قانون در مورد اتباع و مقیمین کویت و اتباع و مقیمین دولت متبوع حسب مورد رعایت نموده و در پایان هر سه ماه آمار و اطلاعات مربوط به مؤدیان مالیاتی منتفع از مقررات مزبور شامل منبع مالیاتی، مشخصات مؤدی و میزان مالیات مرتبط با مقررات مزبور را تهیه و به دفتر فنی مالیاتی و قراردادهای بین المللی این معاونت ارسال نمایند.	
امیرحسن علی حکیم معاون فنی و حقوقی	
دامنه کاربرد: 1- داخلی: 2- خارجی:	مرجع پاسخگویی: دفتر فنی مالیاتی و قراردادهای بین المللی تلفن: 33967793
تاریخ اجراء: 23/11/1389	مدت اجراء:
مرجع ناظر: معاون فنی و حقوقی نحوه ابلاغ: فیزیکی	
بخشنامه های منسوخ (شماره و تاریخ):	

اطلاعه ها

قابل توجه فعالان اقتصادی مناطق آزاد تجاری - صنعتی

اطلاعه (قابل توجه اشخاص حقیقی و حقوقی) - اصلاح مواد فصل دوم آیین نامه اجرایی موضوع تبصره (3) ماده 169 قانون مالیات های مستقیم (تسهیل فرایند صدور شماره اقتصادی برای فعالان اقتصادی)

اطلاعه- مالیات مقطوع سکه (قابل توجه اشخاص حقیقی خریدار سکه در سال 1398)

قابل توجه جایگاهداران سوخت- فراخوان مشمولان مرحله هشتم اجرای نظام مالیات بر ارزش افزوده

اطلاعه- قابل توجه موسسات خیریه و عام المنفعه

فرم نظرسنجی از ارباب رجوع - موضوع ماده 8 طرح تکریم مردم

آرشیو اطلاعیه ها

بسمه تعالی

موافقتنامه

دولت جمهوری اسلامی پاکستان
قانون موافقتنامه اجتناب از اخذ مالیات مضاعف بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری قرقیزستان
قانون موافقتنامه اجتناب از اخذ مالیات مضاعف بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت پادشاهی اسپانیا
قانون موافقتنامه اجتناب از اخذ مالیات مضاعف بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری اتریش
قانون موافقتنامه اجتناب از اخذ مالیات مضاعف بین ادارات دولت جمهوری اسلامی ایران ودولت جمهوری بولیواری ونزوئلا
قانون موافقتنامه اجتناب از اخذ مالیات مضاعف بین جمهوری اسلامی ایران و جمهوری بلاروس مصوب 1379/2/25

سایر اسناد مرتبط

بین دولت جمهوری اسلامی ایران
و
دولت کویت

به منظور اجتناب از اخذ مالیات مضاعف
در مورد مالیاتهای بر درآمد و سرمایه
دولت جمهوری اسلامی ایران
و دولت کویت

با تمایل به توسعه روابط اقتصادی فی مابین از طریق انعقاد موافقتنامه ای به منظور اجتناب از اخذ مالیات مضاعف در مورد مالیاتهای بر درآمد و سرمایه به شرح زیر توافق نمودند:

ماده 1
اشخاص مشمول موافقتنامه

این موافقتنامه ناظر بر اشخاصی است که مقیم یکی از دولتهای متعاقد یا هر دو آنها باشند.

ماده 2
مالیاتهای موضوع موافقتنامه

1- این موافقتنامه شامل مالیات بر درآمد و مالیات بر سرمایه است که صرفنظر از نحوه اخذ آنها، از سوی هر دولت متعاقد یا مقامات محلی آنها وضع می‌گردد.

2- مالیات بر درآمد و سرمایه عبارت است از کلیه مالیاتهای بر کل درآمد و کل سرمایه یا اجزای درآمد و سرمایه ازجمله مالیات بر عواید حاصل از نقل و انتقال اموال منقول یا غیر منقول، مالیات بر کل مبالغ دستمزد یا حقوق پرداختی توسط مؤسسات و همچنین مالیات بر افزایش ارزش سرمایه.

3- مالیاتهای موجود مشمول این موافقتنامه به ویژه عبارتند از :

الف : درمورد جمهوری اسلامی ایران :

- مالیاتهای بر درآمد و

- مالیات بر دارایی؛

(که از این پس مالیات ایران نامیده می شود)؛

ب: در مورد دولت کویت:

- مالیات بر درآمد شرکت؛

- کمک از محل درآمدهای خالص شرکتهای سهامی کویتی که قابل پرداخت به بنیاد ارتقای علمی کویت(KFAS) می باشد؛

- زکات؛ و

- مالیات متعلقه به موجب قانون حمایت از مستخدمان کشور؛

(که از این پس مالیات کویت نامیده می شود).

4- این موافقتنامه شامل مالیاتهایی که نظیر یا در اساس مشابه مالیاتهای موجود بوده و به موجب قوانین هر یک از دولتهای متعاقد و بعد از تاریخ امضای این موافقتنامه به آنها اضافه و یا به جای آنها وضع شود نیز خواهد بود. مقامات صلاحیتدار دولتهای متعاقد، یکدیگر را از هر تغییر مهمی که در قوانین مالیاتی مربوط به آنها حاصل شود، مطلع خواهند نمود.

ماده 3
تعاریف کلی

1- از لحاظ این موافقتنامه، جز در مواردی که سیاق عبارت مفهوم دیگری را اقتضا نماید:

الف) "قلمرو" فقط از نظر این موافقتنامه، دامنه شمول این موافقتنامه قلمروهای جمهوری اسلامی ایران و دولت کویت خواهد بود که هر یک از دولتهای متعاقد بر آن حقوق حاکمیتی و صلاحیت را بر اساس حقوق بین الملل اعمال می کند.

ب) " یک دولت متعاقد " و " دولت متعاقد دیگر " به اقتضای سیاق عبارت به جمهوری اسلامی ایران و دولت کویت اطلاق می شود.

پ) " شخص " اطلاق می شود به شخص حقیقی، شرکت یا هر مجموعه دیگری از افراد؛

ت) " تبعه " اطلاق می شود به هر شخص حقیقی دارای تابعیت یکی از دولتهای متعاقد و هر شخص حقوقی، مشارکت،اتحادیه یا هر واحد دیگری که وضعیت قانونی خود را به موجب قوانین جاری در آن دولت متعاقد کسب نماید؛

ث) " شرکت " اطلاق می شود به هر شخص حقوقی یا هر واحدی که از لحاظ مالیاتی به عنوان شخص حقوقی محسوب می شود؛

ج) " مؤسسه یک دولت متعاقد " و " مؤسسه دولت متعاقد دیگر " به ترتیب به مؤسسه ای که به وسیله مقیم یک دولت متعاقد و مؤسسه ای که به وسیله مقیم دولت متعاقد دیگر اداره می گردد،اطلاق می شود؛

چ) " حمل ونقل بین المللی " به هرگونه حمل و نقل توسط کشتی، قایق، وسایط نقلیه هوایی، جاده ای و راه آهن اطلاق می‌شود که توسط مؤسسه یک دولت متعاقد انجام می‌شود، به استثنای مواردی که کشتی، قایق، وسایط نقلیه هوایی، جاده

ای و راه آهن صرفاً برای حمل و نقل بین نقاطی در دولت متعاهد دیگر استفاده شود؛
(ح) "مقام صلاحیتدار" اطلاق می شود به:

- در مورد جمهوری اسلامی ایران : وزیر امور اقتصادی و دارایی یا نماینده مجاز او ؛
- در مورد دولت کویت: وزیر دارایی یا نماینده مجاز او.

2- در اجرای این موافقتنامه در هر زمان توسط یک دولت متعاهد، هر اصطلاحی که تعریف نشده باشد، دارای معنای بکار رفته در آن زمان طبق قوانین آن دولت متعاهد راجع به مالیاتهای موضوع این موافقتنامه است بجز مواردی که اقتضای سیاق عبارت به گونه ای دیگر باشد.

ماده 4

مقیم

1- از لحاظ این موافقتنامه اصطلاح "مقیم یک دولت متعاهد" به هر شخصی اطلاق می شود که به موجب قوانین آن دولت از حیث اقامتگاه، محل سکونت، محل ثبت، یا به جهات مشابه دیگر مشمول مالیات آن دولت باشد و همچنین این اصطلاح شامل آن دولت یا مقام محلی یا هر موسسه دولتی که به موجب قوانین عمومی آن دولت متعاهد ایجاد شده باشد، یا هر واحد تأسیس شده در آن دولت متعاهد که کل سرمایه آن متعلق به دولت متعاهد یا مقام محلی یا هر موسسه دولتی دارای تعریف فوق خواهد بود. با وجود این اصطلاح مزبور شامل شخصی نخواهد بود که صرفاً بلحاظ سرمایه و یا کسب درآمد از منابع واقع در آن دولت مشمول مالیات آن دولت می شود.

2- در صورتی که حسب مقررات بند (1) این ماده، شخص حقیقی، مقیم هر دو دولت متعاهد باشد، وضعیت او به شرح زیر تعیین خواهد شد :

الف: او مقیم دولتی تلقی خواهد شد که در آن، محل سکونت دائمی در اختیار دارد. اگر او در هر دو دولت محل سکونت دائمی در اختیار داشته باشد، مقیم دولتی تلقی خواهد شد که در آن علایق شخصی و اقتصادی بیشتری دارد (مرکز منافع حیاتی).

ب: هرگاه نتوان دولتی را که وی در آن مرکز منافع حیاتی دارد تعیین کرد، یا چنانچه او در هیچ یک از دو دولت، محل سکونت دائمی در اختیار نداشته باشد، مقیم دولت متعاهدی تلقی خواهد شد که معمولاً در آنجا بسر می برد.

پ: هرگاه او معمولاً در هر دو دولت متعاهد بسر برد یا در هیچ یک بسر نبرد، مقیم دولتی تلقی می شود که تابعیت آنرا دارد.
ت: هرگاه او تابعیت هیچ یک از دو دولت متعاهد را نداشته باشد و یا در صورتی که نتوان براساس بندهای فوق او را مقیم یکی از دولتهای متعاهد تلقی کرد، موضوع با توافق مقامات صلاحیتدار دو دولت متعاهد حل و فصل خواهد شد.

3- در صورتی که شخصی غیر از شخص حقیقی، مقیم هر دو دولت متعاهد باشد، آن شخص، صرفاً مقیم دولتی تلقی خواهد شد که محل مدیریت مؤثر وی در آن واقع است.

ماده 5

مقر دایم

1- از لحاظ این موافقتنامه اصطلاح "مقر دایم" به محل ثابت کسب و کار اطلاق می شود که از طریق آن، کسب و کار یک مؤسسه کلاً یا جزئاً انجام می شود.

2- اصطلاح "مقر دایم" به ویژه شامل موارد زیر است :

الف: محل اداره،

ب: شعبه،

پ: دفتر،

ت: کارخانه،

ث: کارگاه، و

ج: معدن، چاه نفت یا گاز، معدن سنگ یا هر محل دیگر اکتشاف، استخراج یا بهره برداری از منابع طبیعی.

3- کارگاه ساختمانی، پروژه ساخت، سوار کردن، احداث و یا نصب ساختمان یا فعالیتهای مربوط به سرپرستی و نظارت مرتبط با آن که در یک دولت متعاهد انجام می گیرد "مقر دایم" محسوب می شوند ولی فقط در صورتی که این کارگاه، پروژه یا فعالیتهای بیش از (9) ماه استقرار یا ادامه داشته باشد.

4- علیرغم مقررات قبلی این ماده، اصطلاح "مقر دایم" شامل موارد زیر تلقی نخواهد شد:

الف: استفاده از تسهیلات، صرفاً به منظور انبار کردن، نمایش اجناس یا کالاهای متعلق به موسسه؛

ب: نگهداری کالا یا اجناس متعلق به موسسه، صرفاً به منظور انبار کردن یا نمایش؛

پ: نگهداری کالا یا اجناس متعلق به موسسه، صرفاً به منظور فرآوری آنها توسط موسسه دیگر؛

ت: نگهداری محل ثابت کسب و کار صرفاً به منظور خرید کالاها یا اجناس، یا گردآوری اطلاعات برای آن موسسه؛

ث: نگهداری محل ثابت کسب و کار صرفاً به منظور انجام سایر فعالیتهای دیگر که برای آن موسسه دارای جنبه تمهیدی یا کمکی باشد؛

ج: نگهداری محل ثابت کسب و کار صرفاً به منظور ترکیبی از فعالیتهای مذکور در جزء های (الف) تا (ث)، به شرط آنکه فعالیت کلی محل ثابت شغلی حاصل از این ترکیب، دارای جنبه تمهیدی یا کمکی باشد.

5- علی‌رغم مقررات بندهای (1) و (2) در صورتی که شخصی (غیر از عاملی که دارای وضعیت مستقل بوده و مشمول بند (6) است) در یک دولت متعاهد از طرف موسسه‌ای فعالیت کند و دارای اختیار انعقاد قرار داد بنام آن مؤسسه باشد و اختیار مزبور را به طور معمول اعمال کند، آن مؤسسه در مورد فعالیت‌هایی که این شخص برای آن انجام می‌دهد، در آن دولت دارای مقر دایم تلقی خواهد شد مگر آنکه فعالیت‌های شخص مزبور محدود به موارد مذکور در بند (4) باشد، که در این صورت آن فعالیت‌ها چنانچه از طریق محل ثابت کسب و کار نیز انجام گیرند به موجب مقررات بند مذکور، این محل ثابت کسب و کار را به مقر دایم تبدیل نخواهد کرد.

6- مؤسسه یک دولت متعاهد صرفاً به سبب آنکه در یک دولت متعاهد دیگر از طریق حق‌العملکار، دلال یا هر عامل مستقل دیگری به انجام امور می‌پردازد، در آن دولت متعاهد دیگر دارای مقر دایم تلقی نخواهد شد مشروط بر آنکه عملیات اشخاص مزبور در جریان عادی کسب و کار آنان صورت گیرد. معذالک، هرگاه فعالیت‌های چنین عاملی به طور کامل یا تقریباً کامل به آن مؤسسه تخصیص یافته باشد و شرایط ایجاد یا وضع شده بین آن مؤسسه و عامل مذکور در روابط تجاری و مالی آنها متفاوت از شرایط موجود بین موسسات مستقل باشد، او به عنوان عامل دارای وضعیت مستقل به مفهوم بکار رفته در این بند قلمداد نخواهد شد.

7- صرف اینکه شرکت مقیم یک دولت متعاهد، شرکت مقیم و یا فعال در دولت متعاهد دیگر را کنترل می‌کند و یا تحت کنترل آن قرار دارد یا در آن دولت دیگر فعالیت تجاری انجام می‌دهد (خواه از طریق مقر دایم و خواه به نحو دیگر) به خودی خود برای اینکه یکی از آنها مقر دایم دیگری محسوب شود، کافی نخواهد بود.

ماده 6

درآمد حاصل از اموال غیر منقول

1- درآمد حاصل توسط مقیم یک دولت متعاهد از اموال غیر منقول واقع در دولت متعاهد دیگر از جمله درآمد حاصل از کشاورزی یا جنگلداری مشمول مالیات آن دولت دیگر خواهد بود.

2- اصطلاح "اموال غیر منقول" دارای همان تعریفی است که در قوانین دولت متعاهدی که اموال مزبور در آن قرار دارد، آمده است. این اصطلاح به هر حال شامل ملحقات مربوط به اموال غیر منقول، احشام و اسباب و ادوات مورد استفاده در کشاورزی و جنگلداری، حقوقی که مقررات قوانین عام راجع به مالکیت اراضی، در مورد آنها اعمال می‌گردد، حق انتفاع از اموال غیر منقول و حقوق مربوط به پرداخت‌های ثابت یا متغیر در ازای کار یا حق انجام کار، ذخایر معدنی، سرچشمه‌ها و سایر منابع طبیعی از جمله نفت، گاز و معدن سنگ خواهد بود. کشتی‌ها، قایق‌ها، وسایط نقلیه هوایی یا جاده‌ای و راه آهن به عنوان اموال غیر منقول محسوب نخواهند شد.

3- مقررات بند (1) نسبت به درآمد حاصل از استفاده مستقیم، اجاره یا هر شکل دیگر استفاده از اموال غیر منقول جاری خواهد بود.

4- مقررات بندهای (1) و (3) در مورد درآمد ناشی از اموال غیر منقول مؤسسه و درآمد ناشی از اموال غیر منقول مورد استفاده برای انجام خدمات شخصی مستقل نیز جاری خواهد شد.

ماده 7

درآمدهای تجاری

1- درآمد مؤسسه یک دولت متعاهد فقط مشمول مالیات همان دولت متعاهد خواهد بود مگر اینکه این مؤسسه از طریق مقر دایم واقع در دولت متعاهد دیگر امور تجاری خود را انجام دهد. چنانچه مؤسسه از طریق مزبور به کسب و کار پرداخته باشد یا بپردازد درآمدهای آن مؤسسه فقط تا حدودی که مرتبط با آن مقر دایم مذکور باشد، مشمول مالیات دولت متعاهد دیگر می‌شود.

2- با رعایت مقررات بند (3) در صورتی که مؤسسه یک دولت متعاهد از طریق مقر دایم واقع در دولت متعاهد دیگر به کسب و کار بپردازد آن مقر دایم در هریک از دو دولت متعاهد، دارای درآمدی تلقی می‌شود که اگر به صورت مؤسسه‌ای متمایز و مجزا و کاملاً مستقل از مؤسسه‌ای که مقر دایم آن است به فعالیت‌های نظیر یا مشابه در شرایط نظیر یا مشابه اشتغال داشت، می‌توانست تحصیل کند.

3- در تعیین درآمد مقر دایم، هزینه‌های قابل قبول از جمله هزینه‌های اجرایی و هزینه‌های عمومی اداری تا حدودی که این هزینه‌ها برای مقاصد آن مقر دایم تخصیص یافته باشند، کسر خواهد شد، اعم از آنکه در دولت متعاهد دیگر که مقر دایم در آن واقع شده است، انجام پذیرد یا در جای دیگر.

معذالک چنانچه مبالغی (به غیر از بازپرداخت هزینه‌های واقعی) توسط مقر دایم به دفتر مرکزی مؤسسه یا سایر دفاتر آن به عنوان حق الامتیاز، حق الزحمه یا سایر پرداخت‌های مشابه در ازاء استفاده از حق انحصاری اختراع یا سایر حقوق، یا به عنوان حق العمل، برای خدمات خاص انجام شده یا برای مدیریت، یا به عنوان هزینه مالی وام اعطاء شده به مقر دایم (به استثناء موسسات بانکی) پرداخت شده باشد، به عنوان هزینه قابل قبول منظور نخواهد شد. همچنین در تعیین منافع یک مقر دایم (به غیر از بازپرداخت هزینه‌های واقعی) مبالغ هزینه شده توسط مقر دایم برای دفتر مرکزی مؤسسه یا سایر دفاتر آن به عنوان حق الامتیاز، حق الزحمه یا سایر پرداخت‌های مشابه در ازاء استفاده از حق انحصاری اختراع یا سایر حقوق، به عنوان حق العمل برای خدمات خاص انجام شده یا برای مدیریت یا به عنوان هزینه مالی وام اعطاء شده به دفتر مرکزی یا سایر دفاتر آن به استثنای موسسات بانکی محاسبه نخواهد شد.

4- صرف آنکه مقر دایم برای مؤسسه جنس یا کالا خریداری می‌کند، موجب منظور داشتن درآمد برای آن مقر دایم نخواهد بود.

5- چنانچه در یک دولت متعاهد روش متعارف برای تعیین درآمد قابل تخصیص به مقر دایم براساس تسهیم کل درآمد مؤسسه به بخشهای مختلف آن باشد، مقررات بند(2) مانع بکاربردن روش تسهیمی متعارف آن دولت متعاهد، برای تعیین درآمد مشمول مالیات نخواهد شد. در هر حال نتیجه روش تسهیمی متخذ باید با اصول این ماده تطابق داشته باشد.

6- از لحاظ بندهای پیشین این موافقتنامه درآمد منظور شده برای مقر دایم سال به سال به روش یکسان تعیین خواهد شد، مگر آنکه دلیل مناسب و کافی برای اعمال روش دیگر وجود داشته باشد.

7- در صورتی که درآمد شامل اقلامی از درآمد یا عوایدی باشد که طبق سایر مواد این موافقتنامه حکم جداگانه‌ای دارد، مفاد این ماده خدشهای به مقررات آن مواد وارد نخواهد آورد.

ماده 8

حمل و نقل بین المللی

1- درآمد حاصل توسط مؤسسه یک دولت متعاهد بابت استفاده از کشتی‌ها، قایق‌ها، وسایط نقلیه هوایی یا جاده‌ای و راه آهن، در حمل و نقل بین المللی فقط مشمول مالیات آن دولت متعاهد خواهد بود.

2- از لحاظ این ماده، درآمد حاصل از استفاده کشتی‌ها، قایق‌ها یا وسایط نقلیه هوایی در حمل و نقل بین المللی شامل موارد زیر نیز می‌باشد:

الف) درآمد حاصل از اجاره درستی کامل کشتی‌ها، قایق‌ها یا وسایط نقلیه هوایی،

ب) درآمد حاصل از استفاده، نگهداری یا اجاره بارگنج‌ها (کانتنرها)، از جمله تریلرها و تجهیزات مربوطه برای حمل و نقل بار گنج‌های (کانتنرهای) مورد استفاده در حمل و نقل کالا یا اجناس، در صورتیکه اجاره مزبور یا استفاده، نگهداری یا اجاره، حسب مورد برای استفاده از کشتی‌ها یا وسایط نقلیه هوایی در حمل و نقل بین المللی به صورت اتفاقی باشد.

ماده 9

مؤسسات شریک

1- در صورتی که :

الف: مؤسسه یک دولت متعاهد به طور مستقیم یا غیر مستقیم در مدیریت، کنترل یا سرمایه مؤسسه دولت متعاهد دیگر مشارکت داشته باشد،

یا

ب: اشخاصی واحد به طور مستقیم یا غیر مستقیم در مدیریت، کنترل یا سرمایه مؤسسه یک دولت متعاهد و مؤسسه دولت متعاهد دیگر مشارکت داشته باشند.

و شرایط مورد توافق یا مقرر در روابط تجاری یا مالی بین این دو مؤسسه، متفاوت از شرایطی باشد که بین مؤسسات مستقل برقرار است، در آن صورت هرگونه درآمدی که در نبود این شرایط باید عاید یکی از این مؤسسات می‌شد، ولی به علت آن شرایط، عاید نشده است می‌تواند جزء درآمد آن مؤسسه منظور شده و مشمول مالیات متعلقه شود.

2- در صورتی که یک دولت متعاهد درآمدهایی که در دولت متعاهد دیگر بابت آنها از مؤسسه آن دولت متعاهد دیگر مالیات اخذ شده، جزء درآمدهای مؤسسه خود منظور و آنها را مشمول مالیات کند، و درآمد مزبور درآمدی باشد که چنانچه شرایط استقلال بین دو مؤسسه حاکم بود، عاید مؤسسه دولت نخست می‌شد، در این صورت آن دولت متعاهد دیگر در میزان مالیات متعلقه بر آن درآمد، تعدیل مناسبی بعمل خواهد آورد. در تعیین چنین تعدیلاتی سایر مقررات این موافقتنامه باید لحاظ شود و مقامات صلاحیتدار دو دولت متعاهد در صورت لزوم با یکدیگر مشورت خواهند کرد.

ماده 10

سود سهام

1- سود سهام پرداختی توسط شرکت مقیم یک دولت متعاهد به مقیم دولت متعاهد دیگر مشمول مالیات آن دولت متعاهد دیگر می‌شود.

2- مع ذلک، این سود سهام ممکن است در دولت متعاهدی که شرکت پرداخت کننده سود سهام مقیم آن است طبق قوانین آن دولت نیز مشمول مالیات شود، ولی در صورتی که دریافت کننده دولت متعاهد دیگر بوده و مالک منافع سود سهام باشد، مالیات متعلقه از (5) درصد مبلغ ناخالص سود سهام تجاوز نخواهد کرد. این بند تاثیری بر مالیات شرکتی که از محل درآمد آن سود سهام مزبور پرداخت می‌شود نخواهد داشت.

3- اصطلاح "سود سهام" به مفهوم بکار رفته در این ماده اطلاق می‌شود به درآمد حاصل از سهام، سهام منافع یا حقوق سهام منافع، سهام معدن، موسسین یا سایر حقوق به استثنای مطالبات دیون، مشارکت در منافع و نیز درآمد حاصل از سایر حقوق شراکتی که طبق قوانین مالیاتی دولت متعاهد محل اقامت شرکت تقسیم کننده درآمد مشمول همان رفتار مالیاتی

است که درمورد درآمد حاصل از سهام اعمال می‌گردد.

4- هرگاه مالک منافع سود سهام، مقیم یک دولت متعاهد بوده و در دولت متعاهد دیگر که شرکت پرداخت کننده سود سهام مقیم آن است، از طریق مقر دایم واقع در آن دولت متعاهد دیگر به فعالیت شغلی بپردازد یا از پایگاه ثابت واقع در آن دولت متعاهد دیگر خدمات شخصی مستقل در آن دولت متعاهد دیگر انجام دهد و سهامی که از بابت آن سود سهام پرداخت می‌شود به طور مؤثر مرتبط با این مقر دایم یا پایگاه ثابت باشد، مقررات بندهای (1) و (2) جاری نخواهد بود. در این صورت، مقررات مواد (7) یا (14)، حسب مورد، مجری خواهد بود.

5- در صورتی که شرکت مقیم یک دولت متعاهد، منافع یا درآمدی از دولت متعاهد دیگر تحصیل کند، آن دولت متعاهد دیگر هیچ نوع مالیاتی بر سود سهام پرداختی توسط این شرکت وضع نخواهد کرد به غیر از مواقعی که سود سهام مزبور به آن مالک منافع سود سهامی پرداخت می‌شود به طور مؤثر مرتبط با مقر دایم یا پایگاه ثابت واقع در آن دولت متعاهد دیگر مرتبط باشد، و منافع تقسیم نشده شرکت را نیز مشمول مالیات نخواهد کرد، حتی اگر سود سهام پرداختی یا منافع تقسیم نشده، کلاً یا جزئاً از منافع یا درآمد حاصل در آن دولت متعاهد دیگر تشکیل شود.

ماده 11

هزینه های مالی

1- هزینه های مالی حاصل در یک دولت متعاهد که به مقیم دولت متعاهد دیگر پرداخت شده مشمول مالیات آن دولت دیگر می‌شود.

2- مع ذلک، این هزینه های مالی ممکن است در دولت متعاهدی که حاصل شده و طبق قوانین آن نیز مشمول مالیات شود، ولی چنانچه دریافت کننده، مقیم دولت متعاهد دیگر بوده و مالک منافع هزینه های مالی باشد، مالیات متعلقه از (5) درصد مبلغ ناخالص هزینه های مالی تجاوز نخواهد کرد.

3- اصطلاح "هزینه های مالی" به نحوی که در این ماده بکار رفته است به درآمد ناشی از هر نوع مطالبات دینی اعم از آنکه دارای وثیقه و یا متضمن حق مشارکت در منافع بدهکار باشد یا نباشد، و به خصوص درآمد ناشی از اوراق بهادار دولتی و درآمد ناشی از اوراق قرضه یا سهام قرضه شامل حق بیمه و جوایز متعلق به اوراق بهادار، اوراق قرضه یا سهام قرضه مزبور و همچنین درآمد حاصل از وام اعطایی به موجب قوانین مالیاتی دولت متعاهدی که درآمد در آنجا تحصیل شده اطلاق می‌گردد. جریمه های تأخیر تأدیه از لحاظ این ماده هزینه های مالی محسوب نخواهد شد.

4- هرگاه مالک منافع هزینه های مالی، مقیم یک دولت متعاهد بوده و در دولت متعاهد دیگری که هزینه های مالی در آنجا حاصل شده از طریق مقر دایم واقع در آن فعالیت شغلی داشته باشد یا در دولت متعاهد دیگر از پایگاه ثابت واقع در آن دولت متعاهد دیگر خدمات شخصی مستقل انجام دهد و مطالبات دینی که هزینه های مالی از بابت آن پرداخت می‌شود به طور مؤثر مربوط به این مقر دایم یا پایگاه ثابت باشد، مقررات بندهای (1) و (2) این ماده اعمال نخواهد شد. در این صورت حسب مورد، مقررات مواد (7) یا (14) مجری خواهد بود.

5- هزینه های مالی در صورتی حاصل شده در یک دولت متعاهد تلقی خواهد گردید که پرداخت کننده مقیم آن دولت باشد. مع ذلک، در صورتی که شخص پرداخت کننده هزینه های مالی، خواه مقیم یک دولت متعاهد باشد یا نباشد، در یک دولت متعاهد و در ارتباط با دینی که هزینه های مالی به آن تعلق می‌گیرد دارای مقر دایم یا پایگاه ثابت بوده و پرداخت این هزینه های مالی بر عهده آن مقر دایم یا پایگاه ثابت باشد، در این صورت چنین تلقی خواهد شد که هزینه های مالی مذکور، در دولت متعاهد محل وقوع مقر دایم یا پایگاه ثابت حاصل شده است.

6- علی‌رغم مقررات بند (2)، هزینه های مالی حاصل در یک دولت متعاهد توسط دولت متعاهد دیگر، وزارتخانه ها، سایر مؤسسات دولتی، شهرداریها، بانک مرکزی و سایر بانکهای کلاً متعلق به دولت متعاهد دیگر از مالیات دولت نخست معاف خواهد بود.

7- در صورتی که به دلیل وجود رابطه خاص بین پرداخت کننده و مالک منافع یا بین هر دوی آنها و شخص دیگری، مبلغ هزینه های مالی که در مورد مطالبات دینی پرداخت می‌شود از مبلغی که در صورت نبود چنین ارتباطی بین پرداخت کننده و مالک منافع دارای استحقاق مزبور توافق می‌شد، بیشتر باشد، مقررات این ماده فقط نسبت به مبلغ اخیرالذکر اعمال خواهد شد. در این مورد، قسمت مازاد پرداختی، طبق قوانین هریک از دولتهای متعاهد و با رعایت سایر مقررات این موافقتنامه مشمول مالیات خواهد بود.

ماده 12

حق امتیازها

1- حق امتیازهایی که در یک دولت متعاهد حاصل و به مقیم دولت متعاهد دیگر پرداخت شده، مشمول مالیات آن دولت متعاهد دیگر می‌شود.

2- مع ذلک، این حق امتیازها ممکن است در دولت متعاهدی که حاصل شده طبق قوانین آن دولت متعاهد نیز مشمول مالیات شود، ولی چنانچه، مالک منافع حق امتیازها مقیم دولت متعاهد دیگر باشد، مالیات متعلقه بیش از (5) درصد مبلغ ناخالص چنین حق امتیازهایی نخواهد بود.

3- اصطلاح "حق الامتیاز" به مفهوم بکار رفته در این ماده به هر نوع وجوه دریافت شده در ازای استفاده یا حق استفاده از هر نوع حق چاپ و انتشار آثار ادبی، هنری یا علمی از جمله فیلمهای سینمایی، آثار ضبط شده روی فیلم، نوارها یا سایر ابزار تکثیر برای استفاده در خصوص پخش برنامه های رادیویی یا تلویزیونی، هرگونه حق انحصاری اختراع، علامت تجاری، طرح یا نمونه، نقشه، فرمول یا فرآیند سری، یا اطلاعات (دانش فنی) مربوط به تجارب صنعتی، بازرگانی یا علمی یا استفاده یا حق استفاده از تجهیزات صنعتی، بازرگانی یا علمی، اطلاق می شود.

4- هرگاه مالک منافع حق الامتیاز، مقیم یک دولت متعاقد بوده و در دولت متعاقد دیگر که حق الامتیاز حاصل می شود از طریق مقر دایم، واقع در آن دولت متعاقد دیگر فعالیت شغلی داشته باشد، یا در دولت متعاقد دیگر از طریق پایگاه ثابت واقع در آن دولت متعاقد خدمات شخصی مستقل انجام دهد و حق یا اموالی که حق الامتیاز نسبت به آنها پرداخت می شود به طور موثری با این مقر دایم یا پایگاه ثابت ارتباط داشته باشد، مقررات بندهای (1) و (2) اعمال نخواهد شد. در این صورت حسب مورد، مقررات مواد (7) یا (14) مجری خواهد بود.

5- حق الامتیاز در یک دولت متعاقد در صورتی حاصل شده تلقی خواهد شد که پرداخت کننده، مقیم آن دولت متعاقد باشد. مع ذلک در صورتی که، شخص پرداخت کننده حق الامتیاز خواه مقیم یک دولت متعاقد باشد یا نباشد در یک دولت متعاقد دارای مقر دایم یا پایگاه ثابتی باشد که تعهد پرداخت حق امتیازها در ارتباط با آن ایجاد شده است و حق الامتیاز مزبور با آن مقر دایم یا پایگاه ثابت ارتباط داشته و پرداخت حق الامتیاز بر عهده مقر دایم یا پایگاه ثابت مذکور باشد حق الامتیاز در دولت متعاهدی حاصل شده تلقی خواهد شد که مقر دایم یا پایگاه ثابت مزبور در آن واقع است.

6- چنانچه به سبب وجود رابطه ای خاص میان پرداخت کننده و مالک منافع یا بین هر دوی آنها با شخص دیگری، مبلغ حق الامتیاز پرداختی که با در نظر گرفتن استفاده، حق استفاده یا اطلاعاتی که بابت آنها حق الامتیاز پرداخت می شود، از مبلغی که در صورت نبود چنین ارتباطی بین پرداخت کننده و مالک منافع توافق می شد بیشتر باشد، مقررات این ماده فقط نسبت به مبلغ اخیرالذکر مجری خواهد بود. در اینگونه موارد، قسمت مازاد پرداختی طبق قوانین هر یک از دولتهای متعاقد و با رعایت سایر مقررات این موافقتنامه مشمول مالیات باقی خواهد ماند.

ماده 13

عوائد سرمایه ای

1- عوائد حاصل توسط مقیم یک دولت متعاقد از نقل و انتقال اموال غیر منقول مذکور در ماده (6) که در دولت متعاقد دیگر قرار دارد، مشمول مالیات آن دولت متعاقد دیگر می شود.

2- عوائد ناشی از نقل و انتقال اموال منقولی که بخشی از وسایل کسب و کار مقر دایم مؤسسه یک دولت متعاقد در دولت متعاقد دیگر می باشد، یا اموال منقول متعلق به پایگاه ثابتی که در اختیار مقیم یک دولت متعاقد به منظور انجام خدمات شخصی مستقل در دولت متعاقد دیگر می باشد، شامل عوائد ناشی از نقل و انتقال مقر دایم (به تنهایی یا همراه با کل مؤسسه) یا پایگاه ثابت مزبور، مشمول مالیات آن دولت دیگر می شود.

3- عوائد حاصل توسط مؤسسه یک دولت متعاقد از نقل و انتقال کشتی ها، یا وسایط نقلیه هوایی یا جاده ای یا راه آهن مورد استفاده در حمل و نقل بین المللی یا اموال منقول مرتبط با استفاده از این کشتی ها، یا وسایط نقلیه هوایی و یا جاده ای یا راه آهن، فقط مشمول مالیات آن دولت متعاقد خواهد بود.

4- عوائد ناشی از نقل و انتقال هر مالی به غیر از موارد مذکور در بندهای (1)، (2) و (3) فقط مشمول مالیات دولت متعاهدی که انتقال دهنده مقیم آن است، خواهد بود.

ماده 14

خدمات شخصی مستقل

1- درآمد حاصل توسط شخص حقیقی مقیم یک دولت متعاقد به سبب خدمات حرفه ای یا سایر فعالیتهای مستقل، فقط در آن دولت متعاقد مشمول مالیات خواهد بود مگر آنکه این شخص به منظور ارائه فعالیتهای خود به طور منظم پایگاه ثابتی در دولت متعاقد دیگر در اختیار داشته باشد که در این صورت این درآمد فقط تا حدودی که مربوط به آن پایگاه ثابت باشد، مشمول مالیات دولت متعاقد دیگر خواهد بود.

2- اصطلاح "خدمات حرفه ای" به ویژه شامل فعالیتهای مستقل علمی، ادبی، هنری، پرورشی یا فعالیتهای آموزشی و همچنین فعالیتهای مستقل پزشکی، وکلای دادگستری، مهندسان، معماران، دندانپزشکان و حسابداران می باشد.

ماده 15

خدمات شخصی غیر مستقل

1- با رعایت مقررات مواد (16)، (18)، (19)، (20) و (21) حقوق، مزد و سایر حق الزحمه های مشابهی که مقیم یک دولت متعاقد به سبب استخدام حاصل می نماید، فقط مشمول مالیات همان دولت می باشد مگر آنکه استخدام در دولت متعاقد دیگر انجام شود که در این صورت حق الزحمه حاصل از آن مشمول مالیات آن دولت متعاقد دیگر می شود.

2- علي‌رغم مقررات بند(1)، حق الزحمه مقيم يك دولت متعاقد به سبب استخدا مي که در دولت متعاقد ديگر انجام شده فقط مشمول ماليات دولت متعاقد نخست خواهد بود مشروط بر آنکه :

الف: جمع مدتي که دريافت کننده در يك يا چند نوبت در آن دولت متعاقد ديگر بسر برده است از (183) روز، در دوره دوازده ماهه‌اي که در سال مالي مربوط شروع يا خاتمه مي يابد تجاوز نکند، و

ب: حق الزحمه توسط يا از طرف کارفرمايي که مقيم دولت متعاقد ديگر نيست پرداخت شود، و

پ: پرداخت حق الزحمه بر عهده مقر دائيم يا پايگاه ثابتي نباشد که کارفرما در دولت متعاقد ديگر دارد.

علي‌رغم مقررات يادشده در اين ماده، حق الزحمه حاصل توسط موسسه يك دولت متعاقد بابت استخدام در کشتي، قايق، وسايط نقليه هوايي يا جاده اي و راه آهن مورد استفاده در حمل و نقل بين المللي فقط مشمول ماليات آن دولت متعاقد خواهد بود.

ماده 16

حق الزحمه مديران

حق الزحمه مديران و پرداخته‌هاي مشابه ديگر توسط مقيم يك دولت متعاقد بلحاظ سمت خود به عنوان عضو هيات مديره يا ساير ارکان مشابه شرکت متعاقد ديگر تحصيل مي‌نمايد، مشمول ماليات آن دولت متعاقد ديگر مي‌شود.

ماده 17

هنرمندان و ورزشکاران

1- درآمدي که مقيم يك دولت متعاقد به عنوان هنرمند، از قبيل هنرمند تاتر، سينما، راديو يا تلويزيون، يا موسيقيدان، يا به عنوان ورزشکار بابت فعاليتهاي شخصي خود در دولت متعاقد ديگر حاصل مي‌نمايد، علي‌رغم مقررات مواد (14) و (15) مشمول ماليات آن دولت متعاقد ديگر مي‌شود.

2- در صورتي که درآمد مربوط به فعاليتهاي شخصي هنرمند يا ورزشکار در سمت خود به آن هنرمند يا ورزشکار تعلق نگرفته و عايد شخص ديگري شود، آن درآمد، علي‌رغم مقررات مواد (7)، (14) و (15) مشمول ماليات دولت متعهدي مي‌شود که فعاليتهاي هنرمند يا ورزشکار در آن انجام مي‌گردد.

3- درآمدي که هنرمند يا ورزشکار بابت فعاليتهاي خود در يك دولت متعاقد تحصيل مي‌نمايد از شمول بندهاي (1) و (2) اين ماده مستثني مي‌باشد مشروط بر اينکه مخارج سفر وي به آن کشور کاملاً يا عمدتاً از محل بودجه عمومي دولت ديگر يا مقامات محلي آن يا توسط موسسه اي که به عنوان موسسه غير انتفاعي شناخته شده باشد پرداخت شود، که در اين صورت درآمد مزبور فقط در دولت متعهدي که شخص مذکور مقيم آن است مشمول ماليات خواهد بود.

ماده 18

حقوق بازنشستگي و مستمري سالانه

با رعايت مفاد بند (2) ماده (19) حقوق بازنشستگي و ساير وجوه مشابه و مستمري سالانه پرداختي به شخص حقيقي مقيم يك دولت متعاقد به ازاي خدمات گذشته فقط مشمول ماليات آن دولت متعاقد خواهد بود.

ماده 19

خدمات دولتي

-1

الف) حقوق، دستمزد و ساير حق الزحمه‌هاي مشابه به استثناي حقوق بازنشستگي پرداختي توسط يك دولت متعاقد يا مقام محلي آن به شخص حقيقي بابت خدمات انجام شده براي آن دولت متعاقد يا مقام محلي فقط مشمول ماليات آن دولت خواهد بود.

ب) معذالك، در صورتي که خدمات در آن دولت متعاقد ديگر انجام شود و شخص حقيقي مقيم آن دولت متعاقد باشد، حقوق، دستمزد و ساير حق الزحمه هاي مشابه فوق الذكر فقط مشمول ماليات دولت متعاقد ديگر خواهد بود، مشروط بر آنکه آن شخص حقيقي مقيم آن دولت متعاقد:

- تابع آن دولت متعاقد ديگر بوده، يا
- صرفاً براي ارايه خدمات مزبور، مقيم آن دولت نشده باشد.

-2

الف) حقوق بازنشستگي پرداختي توسط يك دولت متعاقد و يا از محل صندوق ايجاد شده از طرف آن دولت متعاقد يا مقام محلي آن به فردي در خصوص خدماتي که براي آن دولت و يا مقام محلي مزبور انجام داده است، فقط مشمول ماليات آن دولت متعاقد خواهد بود.

ب) معذالك حقوق بازنشستگي صرفاً در دولت متعاقد ديگر مشمول ماليات خواهد بود. مشروط بر اينکه شخص دريافت کننده شخص حقيقي مقيم و تبعه آن دولت متعاقد ديگر باشد.

3- در مورد حقوق دستمزد و سایر حق الزحمه های مشابه و مقرري هاي بازنشتگي بابت خدمات ارايه شده در خصوص فعاليتهاي تجاري كه يك دولت متعاقد يا مقام محلي آن انجام مي دهد مقررات مواد (15)، (16) و (18) مجري خواهد بود.

ماده 20

مدرسين و محققين

1- شخص حقيقي كه بلافاصله قبل از ديدار از يك دولت متعاقد مقيم دولت متعاقد ديگر باشد و بنا به دعوت دولت متعاقد نخست يا دانشگاه، دانشكده، مدرسه، موزه يا موسسه فرهنگي ديگر واقع در آن دولت متعاقد نخست يا به موجب برنامه رسمي تبادل فرهنگي براي مدتي كه بيش از دو سال متوالي تجاوز نکنند و صرفاً به منظور تدريس، سخنراني يا براي تحقيق در چنين موسسه اي در آن دولت متعاقد حضور داشته باشد نسبت به حق الزحمه دريافتي بابت فعاليتهاي مذکور در آن دولت متعاقد معاف از پرداخت ماليات خواهد بود.

2- مفاد اين بند در مورد حق الزحمه و درآمد حاصل از انجام تحقيقات براي اشخاص و موسساتي كه داراي اهداف تجاري مي باشند، مجري نخواهد بود.

ماده 21

محصليين و كارآموزان

1- وجوهي كه محصل يا كارآموزي كه بلافاصله قبل از مسافرت به يك دولت متعاقد مقيم دولت متعاقد ديگر بوده يا باشد و صرفاً به منظور تحصيل يا كارآموزي در دولت متعاقد نخست بسر مي برد و براي مخارج زندگي، تحصيل يا كارآموزي خود دريافت مي دارد مشمول ماليات آن دولت متعاقد ديگر نخواهد بود.

2- علي رغم مفاد مقررات بند يك، محصل يا كارآموزي كه بلافاصله قبل از سفر به يك دولت متعاقد مقيم دولت متعاقد ديگر باشد و صرفاً به منظور تحصيل يا كارآموزي در دولت متعاقد نخست به سر مي برد، نسبت به وجوهي كه بابت انجام خدمات موقتي در آن دولت متعاقد ديگر دريافت مي دارد از پرداخت ماليات معاف خواهد بود مشروط بر آنكه خدمات مذکور مربوط به تحصيل يا كارآموزي باشد.

ماده 22

ساير درآمدها

1- اقلام درآمد مقيم يك دولت متعاقد كه در مواد قبلي اين موافقتنامه مورد حكم قرار نگرفته است، در هر كجا كه حاصل شود، صرفاً مشمول ماليات آن دولت متعاقد خواهد بود.

2- به استثناي درآمد حاصل از اموال غير منقول به نحوي كه در بند (2) ماده (6) تعريف شده است، هرگاه دريافت كننده درآمد، مقيم يك دولت متعاقد بوده و در دولت متعاقد ديگر از طريق مقر دايم واقع در آن دولت ديگر به كسب و كار بپردازد يا از پايگاه ثابت واقع در آن خدمات شخصي مستقل انجام دهد و حق يا اموالي كه درآمد در خصوص آن پرداخت شده است با اين مقر دايم يا پايگاه ثابت به نحو موثري مرتبط باشد، مقررات بند (1) مجري نخواهد بود. در اين صورت حسب مورد مقررات مواد (7) و (14) اعمال خواهد شد.

ماده 23

سرمايه

1- سرمايه متشكل از اموال غير منقول مذکور در ماده (6) كه متعلق به مقيم يك دولت متعاقد بوده و در دولت متعاقد ديگر واقع شده، مشمول ماليات آن دولت متعاقد ديگر مي شود.

2- سرمايه متشكل از اموال منقولي كه بخشي از وسايل كسب و كار مقر دايمي كه مؤسسه يك دولت متعاقد در دولت متعاقد ديگر دارد مي باشد يا اموال منقولي كه متعلق به پايگاه ثابتي است كه در اختيار مقيم يك دولت متعاقد به منظور انجام خدمات شخصي مستقل در دولت متعاقد ديگر مي باشد، مشمول ماليات آن دولت متعاقد ديگر مي شود.

3- سرمايه متشكل از كشتي ها، قايق ها، وسايل نقليه هوايي و جاده اي و راه آهن، مورد استفاده در حمل و نقل بين المللي توسط مؤسسه يك دولت متعاقد و همچنين اموال منقول مرتبط با استفاده از اين كشتي ها، قايق ها، وسايل نقليه هوايي، جاده اي و راه آهن، فقط مشمول ماليات آن دولت متعاقد خواهد بود.

4- كلييه موارد ديگر سرمايه مقيم يك دولت متعاقد فقط مشمول ماليات آن دولت متعاقد خواهد بود.

ماده 24

آئين حذف ماليات مضاعف

1- درصورتی كه مقيم يك دولت متعاقد درآمدي حاصل كند يا سرمايه اي داشته باشد كه طبق مقررات اين موافقتنامه مشمول ماليات دولت متعاقد ديگر شود، دولت نخست اجازه خواهد داد :

الف: مبلغی برابر با مالیات بر درآمد پرداختی در آن دولت دیگر از مالیات بر درآمد آن مقیم کسر شود،
ب: مبلغی برابر با مالیات بر سرمایه پرداختی در آن دولت متعاهد دیگر، از مالیات بر درآمد آن مقیم کسر شود.

معدالک، در هریک از دو مورد، اینگونه کسورات نباید از میزان مالیات که پیش از کسر، حسب مورد به درآمد یا سرمایه تعلق می‌گرفته، بیشتر باشد.

2- در صورتی که طبق هریک از مقررات این موافقتنامه درآمد حاصل یا سرمایه متعلق به مقیم یک دولت متعاهد از مالیات آن دولت معاف باشد، دولت مزبور می‌تواند علی‌رغم معافیت، در محاسبه مالیات بر باقی مانده درآمد یا سرمایه این مقیم، درآمد یا سرمایه معاف شده را منظور کند.

ماده 25

عدم تبعیض

1- اشخاص حقیقی دارای تابعیت یک دولت متعاهد در دولت متعاهد دیگر، مشمول هیچگونه مالیات یا الزامات مربوط به آن که سنگین تر از مالیات یا الزاماتی است که اتباع دولت دیگر تحت همان شرایط مشمول آن هستند یا ممکن است مشمول آن شوند، نخواهند بود. علی‌رغم مقررات ماده (1)، این مقررات شامل اشخاصی که مقیم یک یا هر دو دولت متعاهد نیستند نیز خواهد بود.

2- مالیاتی که از مقر دایم مؤسسه یک دولت متعاهد در دولت متعاهد دیگر اخذ می‌شود نباید از مالیات مؤسسات دولتهای ثالث که همان فعالیت‌ها را تحت همان شرایط انجام می‌دهند نامساعدتر باشد. این مقررات به گونه‌ای تعبیر نخواهد شد که یک دولت متعاهد را ملزم نماید که هر نوع مزایای شخصی، بخشودگی و تخفیف مالیاتی را که به علت احوال شخصی یا مسئولیت‌های خانوادگی به اشخاص مقیم خود اعطاء می‌نماید به اشخاص مقیم دولت متعاهد دیگر نیز اعطاء کند.

3- مؤسسات یک دولت متعاهد که سرمایه آنها کلاً یا جزئاً به طور مستقیم یا غیر مستقیم در مالکیت یا در کنترل یک یا چند مقیم دولت متعاهد دیگر می‌باشد، در دولت متعاهد نخست مشمول هیچگونه مالیات یا الزامات مربوط به آن، که سنگینتر یا غیر از مالیات و الزاماتی است که سایر مؤسسات مشابهی (که سرمایه آنها کلاً یا جزئاً به طور مستقیم یا غیر مستقیم در کنترل یا مالکیت یک یا چند مقیم دولتهای ثالث باشند) مشمول آن هستند یا ممکن است مشمول آن شوند، نخواهند شد.

4- هیچ یک از مقررات این ماده به گونه‌ای تعبیر نخواهد شد که یک دولت متعاهد را قانوناً ملزم نماید، مزایای هر گونه رفتار مالیاتی، ترجیحات یا امتیازات تمهیدی برای دولت ثالث یا مقیمان آن به واسطه تشکیل اتحادیه گمرکی، اتحادیه اقتصادی، منطقه آزاد تجاری یا هر گونه ترتیبات منطقه‌ای یا زیر منطقه‌ای که به طور کامل یا اساسی با مالیات یا انتقال سرمایه ارتباط دارد و دولت متعاهد مزبور ممکن است عضو آن باشد را به مقیمان دولت دیگر نیز اعطا نماید.

5- به جز در مواردی که مقررات بند (1) ماده (9)، بند (7) ماده (11) یا بند (6) ماده (12) اعمال می‌شود، هزینه‌های مالی، حق الامتیاز و سایر هزینه‌های پرداختی توسط مؤسسه یک دولت متعاهد به مقیم دولت متعاهد دیگر از لحاظ تعیین میزان درآمد مشمول مالیات آن مؤسسه، تحت همان شرایطی قابل کسر خواهد بود که چنانچه به مقیم دولت نخست پرداخت شده بود. همچنین هرگونه دین مؤسسه یک دولت متعاهد به مقیم دولت متعاهد دیگر از لحاظ تعیین میزان سرمایه مشمول مالیات آن مؤسسه، تحت همان شرایطی قابل کسر خواهد بود که اگر دین مزبور به مقیم دولت نخست پرداخت می‌شد.

ماده 26

آئین توافق دو جانبه

1- در صورتی که شخصی بر این نظر باشد که اقدامات یک یا هر دو دولت متعاهد در مورد وی از لحاظ مالیاتی منتج به نتایجی شده یا خواهد شد که منطبق با مقررات این موافقتنامه نمی‌باشد، صرفنظر از طرق احقاق حق پیش بینی شده در قوانین داخلی دولتهای مزبور، می‌تواند اعتراض خود را به مقام صلاحیتدار دولت متعاهدی که مقیم آن است، یا چنانچه مورد او مشمول بند (1) ماده (25) باشد به مقام صلاحیتدار دولت متعاهدی که تبعه آن است، تسلیم نماید. اعتراض باید ظرف سه سال از تاریخ نخستین اطلاع از اقدامی که به اعمال مالیات مغایر با مقررات این موافقتنامه منتهی شده تسلیم شود.

2- اگر مقام صلاحیتدار اعتراض را موجه بیابد ولی خود نتواند به راه حل مناسبی برسد، برای اجتناب از اخذ مالیاتی که مطابق این موافقتنامه نمی‌باشد، خواهد کوشید که از طریق توافق متقابل با مقام صلاحیتدار دولت متعاهد دیگر موضوع را فیصله دهد. هر گونه توافق حاصله بدون در نظر گرفتن محدودیتهای زمانی در قوانین داخلی دولتهای متعاهد قابل اجرا خواهد بود.

3- مقامات صلاحیتدار دو دولت متعاهد تلاش خواهند کرد که کلیه مشکلات یا شبهات ناشی از تفسیر یا اجرای این موافقتنامه را با توافق دو جانبه فیصله دهند و همچنین می‌توانند به منظور حذف مالیات مضاعف در مواردی که در این موافقتنامه پیش بینی نشده است با یکدیگر مشورت کنند.

4- مقامات صلاحیتدار دو دولت متعاهد می‌توانند به منظور حصول توافق در موارد بندهای پیشین، مستقیماً با یکدیگر ارتباط حاصل کنند. مقامات صلاحیتدار با مشورت یکدیگر، آیین‌ها، شرایط، روش‌ها و فنون دو جانبه مقتضی را برای اجرای آیین توافق دو جانبه مندرج در این ماده فراهم می‌آورند.

ماده 27

تبادل اطلاعات

1- مقامات صلاحیتدار دو دولت متعاهد اطلاعات ضروری برای اجرای مقررات این موافقتنامه یا برای اجرای قوانین داخلی دولتهای متعاهد غیر مغایر با این موافقتنامه را که مربوط به مالیاتهای مشمول این موافقتنامه باشد، مبادله خواهند کرد. هر نوع اطلاعاتی که به وسیله یک دولت متعاهد دریافت می شود، به همان شیوه ای که اطلاعات بدست آمده تحت قوانین داخلی آن دولت نگهداری می شود به صورت محرمانه تلقی خواهد شد و فقط برای اشخاص یا مقامات از جمله دادگاهها و مراجع اداری که به امر تشخیص، وصول، اجرا یا پیگیری اشتغال دارند یا در مورد پژوهش خواهیهای مربوط به مالیاتهای مشمول این موافقتنامه تصمیم گیری می کنند، فاش خواهد شد. اشخاص یا مقامات یاد شده اطلاعات را فقط برای چنین مقاصدی مورد استفاده قرار خواهند داد. آنان می توانند این اطلاعات را در جریان دادرسیهای علنی دادگاهها یا طی تصمیمات قضایی فاش سازند.

2- مقررات بند (1) در هیچ مورد به نحوی تعبیر نخواهد شد که یک دولت متعاهد را وادار سازد :
الف: اقدامات اداری خلاف قوانین و رویه اداری خود یا دولت متعاهد دیگر اتخاذ نماید.
ب: اطلاعاتی را فراهم نماید که طبق قوانین یا روش اداری متعارف خود یا دولت متعاهد دیگر قابل تحصیل نیست.
پ: اطلاعاتی را فراهم نماید که منجر به افشای هر نوع اسرار تجاری، شغلی، صنعتی، بازرگانی یا حرفه ای یا فرایند تجاری شود یا افشای آن خلاف خط مشی عمومی (نظم عمومی) باشد.

ماده 28

اعضای هیاتهای نمایندگی و ماموریتهای سیاسی و مناصب کنسولی

مقررات این موافقتنامه بر امتیازات مالی اعضای هیاتهای نمایندگی و ماموریتهای سیاسی یا مناصب کنسولی که به موجب قواعد عمومی حقوق بین الملل یا مقررات موافقتنامه های خاص از آن برخوردار می باشند، تأثیری نخواهد گذاشت.

ماده 29

لازم الاجرا شدن

1- هر یک از دولتهای متعاهد طرف دیگر را از اتمام تشریفات قانون اساسی خود جهت لازم الاجرا شدن این موافقتنامه مطلع خواهد نمود. این موافقتنامه از تاریخ آخرین اطلاع قوت قانونی یافته و مقررات آن در هر دو دولت متعاهد به شرح زیر نافذ خواهد بود:
الف: در جمهوری اسلامی ایران در خصوص مالیاتهای بر در درآمد حاصل، یا سرمایه تملک شده در هر سال مالی که از اول فروردین (در دولت کویت برابر با 21 مارس) متعاقب سال تقویمی که این موافقتنامه در آن لازم الاجرا گردیده یا بعد از آن آغاز می گردد؛

ب: در دولت کویت در خصوص مالیاتهای بر درآمد یا سرمایه تملک شده در هر سال مالی که از اول ژانویه (در جمهوری اسلامی ایران برابر با 11 دی ماه) متعاقب سال تقویمی که این موافقتنامه در آن لازم اجرا گردیده یا بعد از آن آغاز می گردد.

ماده 30

مدت و فسخ موافقتنامه

این موافقتنامه تا زمانی که توسط یک دولت متعاهد فسخ نشده لازم الاجرا خواهد بود. هریک از دولتهای متعاهد می تواند این موافقتنامه را از طریق مجاری سیاسی، با ارایه یادداشت فسخ، حداقل شش ماه قبل از پایان هر سال تقویمی بعد از دوره پنج ساله از تاریخی که موافقتنامه لازم الاجرا می گردد، فسخ نماید. در این صورت این موافقتنامه در هر دولت متعاهد در موارد زیر اعمال نخواهد شد.

الف) در جمهوری اسلامی ایران در خصوص مالیاتهای بر در درآمد حاصل، یا سرمایه تملک شده در هر سال مالی که از اول فروردین (برابر با 21 مارس در دولت کویت) متعاقب سال تقویمی که یادداشت فسخ تسلیم گردیده است یا بعد از آن آغاز می گردد؛

ب) در دولت کویت در خصوص مالیاتهای بر درآمد حاصل، یا سرمایه تملک شده در هر سال مالی که از اول ژانویه (برابر با 11 دی ماه در جمهوری اسلامی ایران) متعاقب سال تقویمی که یادداشت فسخ تسلیم گردیده است یا بعد از آن آغاز می گردد.

برای گواهی مراتب بالا، امضاء کنندگان زیر که از طرف دولت متبوع خود مجاز می باشند، این موافقتنامه را امضاء نمودند.

این موافقتنامه در تهران در دو نسخه در تاریخ 26/10/1386 هجری شمسی (7/1/1429 هجری قمری) برابر با 16/1/2008 میلادی به زبانهای فارسی، عربی و انگلیسی تنظیم گردید که هر سه متن از اعتبار یکسان برخوردار است. در صورت اختلاف، متن انگلیسی حاکم خواهد بود.

از طرف	از طرف
دولت کویت	دولت جمهوری اسلامی ایران
معاون نخست وزیر و وزیر امور خارج	وزیر امور خارجه
دکتر محمد صباح السالم الصباح	منوچهر متکي

پروتکل بین دولت جمهوری اسلامی ایران و
دولت کویت

به هنگام امضای موافقتنامه اجتناب از اخذ مالیات مضاعف در مورد مالیاتهای بر درآمد و سرمایه بین دو دولت در تهران به تاریخ 26/10/1386 هجری شمسی (7/1/1429 هجری قمری) برابر با 16/1/2008 میلادی در مورد مقررات زیر که جزء لاینفک موافقتنامه مزبور می باشد توافق نمودند:

چنین برداشت می شود که:

1- در خصوص بند یک ماده 4

در مورد دولت کویت، اصطلاح "مقیم" شامل شخص حقیقی است که دارای اقامتگاه در دولت کویت بوده و تبعه کویتی می باشد.

2- در خصوص ماده 18

الف) اصطلاحات "حقوق بازنشستگی و حق الزحمه مشابه دیگر" به پرداختهای ادواری اطلاق می شود که پس از بازنشستگی در ازای استخدام گذشته یا برای جبران خسارت صدمات وارده مربوط به استخدام گذشته دریافت شود.

ب) اصطلاح "مستمری" اطلاق می شود به مبلغ قابل پرداخت به شخص حقیقی به صورت ادواری و مادام العمر، یا طی دوره ای معین یا قابل تعیین، به موجب تعهد پرداخت وجوهی در قالب عوض مناسب و کامل به صورت نقدی یا معادل غیر نقدی آن.

3- در خصوص ماده 19

حق الزحمه حاصل توسط مستخدم منصوب از سوی دفتر مرکزی موسسات حمل و نقل هوایی متعلق به حکومت یک دولت متعاقد در خصوص وظایف انجام شده در دولت متعاقد دیگر صرفاً در دولت متعهده که موسسه مذکور در آنجا واقع است مشمول مالیات می گردد.

برای گواهی مراتب بالا، امضاء کنندگان زیر که از طرف دولت متبوع خود مجاز می باشند، این پروتکل را امضا نمودند.
این پروتکل در تهران در دو نسخه در تاریخ 26/10/1386 هجری شمسی (7/1/1429 هجری قمری) برابر با 16/1/2008 میلادی به زبانهای فارسی، عربی و انگلیسی تنظیم گردید که هر سه متن از اعتبار یکسان برخوردار است. در صورت اختلاف، متن انگلیسی حاکم خواهد بود.

از طرف	از طرف
دولت کویت	دولت جمهوری اسلامی ایران
معاون نخست وزیر و وزیر امور خارج	وزیر امور خارجه
دکتر محمد صباح السالم الصباح	منوچهر متکي

مواد قانونی وابسته

ماده 168- دولت می تواند برای جلوگیری از اخذ مالیات مضاعف و تبادل اطلاعات راجع به درآمد و دارایی مؤدیان با دولت های خارجی موافقتنامه های...

سامانه عملیات الکترونیکی مودیان مالیاتی
بیانیه حریم خصوصی
شناسنامه خدمات سازمان امور مالیاتی کشور
سامانه مالیات بر ارزش افزوده

سایر سامانه ها...

آدرس: میدان امام خمینی، خیابان صور اسرافیل خیابان داور، سازمان امور مالیاتی کشور
کد پستی: 1114943661
صندوق پستی: 11115 - 1651
تلفنخانه 39903990

کلیه حقوق این سامانه برای سازمان امور مالیاتی کشور محفوظ می باشد.
سازمان امور مالیاتی کشور همواره از پیشنهادات و انتقادات سازنده شما مودیان گرامی استقبال می نماید.

intamedia.ir © 2019